

Sygn. akt III Ca 177/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2018 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko O. Y.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt I C 1277/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 177/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. żądała zasądzenia od pozwanego O. Y. na jej rzecz kwoty 1 725,96zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 06 2015r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwany nie wywiązał się z zawartej przez strony umowy o limit zadłużenia na koncie z dnia 7 10 2013r.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Lublin- Zachód w L. sporządził w dniu 22 06 2015r. nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanemu zapłacić powódce dochodzone należności, który następnie uchylono wobec braku możliwości skutecznego doręczenia.

W toku postępowania ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego O. Y. kuratora, który wnosił o oddalenie powództwa i o przy-znanie mu wynagrodzenia oraz zakwestionował powództwo co do zasady i wysokości.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 29 09 2017r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu powoda kwotę 600 zł tytułem wynagrodzenia za zastępowanie pozwanego w sprawie.

W uzasadnieniu wyroku przywołując regulację art. 6 k.c., art. 227 k.p.c. uznał, iż powódka nie udowodniła zarówno istnienia roszczenia jak i jego wysokości. Ocenił, iż powołanie się przez powódkę na istnienie dokumentu umowy nie pozwala na przyjęcie tej okoliczności za udowodnioną. Z tego względu powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K.**, która wniosła o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje, bądź uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 229 k.p.c. poprzez pominięcie, że nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie;
- art. 230 k.p.c. poprzez pominięcie, że fakt istnienia zadłużenia i jego wysokości został przyznany przez stronę pozwaną w sposób dorozumiany wobec braku kwestionowania przez stronę pozwaną tego faktu.

W uzasadnieniu podnosił między innymi, iż domniemanie przyznania podobnie jak przyznanie służy na równi z wynikami dowodów do poczynienia ustaleń faktycznych. Wskazał, iż wysokość zadłużenia została przyznanego przez pozwanego w sposób dorozumiany wobec braku jego kwestionowania.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji rozpoznając sprawę trafnie przyjął, że zgodnie z twierdzeniami pozwu powódka dochodzi od pozwanego roszczeń wynikających z łączącej strony umowy bankowej, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Jakkolwiek bowiem słusznie uznał, że wobec zakwestionowania przez pozwanego na posiedzeniu rozprawy w dniu 29 09 2017r. zasadności dochodzonych roszczeń oraz zaprzeczenia przez nią twierdzeniom pozwu (k- 124 akt), na powódce zgodnie z regulacją art. 6 k.c. ciąży obowiązek ich wykazania, to formalnie nie rozpoznał zgłoszonego w pozwie wniosku dowodowego z wyciągu ksiąg bankowych nr (...) z dnia 2 06 2015r.

Doprowadziło to w konsekwencji do powstania sytuacji procesowej, w której zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.).

Czyni to apelację uzasadnioną i z mocy przywołanej powyżej regulacji czyniło koniecznym uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powódki jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji na mocy regulacji art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę rozpozna zgłoszone przez powódkę wnioski dowodowe, w tym zgłoszone w postępowaniu odwoławczym, a dopuszczone dowody prawidłowo przeprowadzi.

Przed przystąpieniem do ich rozpoznania weźmie przy tym pod uwagę, iż powódka nie miała obowiązku dołączenia do pozwu oryginałów dokumentów z których miały zostać przeprowadzone przez Sąd zaofiarowane mu dowody (art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 187 § 1 k.p.c. rodzi jedynie obowiązek zaofiarowania sądowi dowodów).

Ich dopuszczenie i przeprowadzenie uzależnione było bowiem od uznania przytoczonych w pozwie okoliczności za istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), stanowiska pozwanej (zaprzeczenia lub ich przyznania - art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.) i w przypadku ich nie dołączenia do pozwu realizacja obowiązku ich przedstawienia sądowi powinna była nastąpić w drodze wydania przez przewodniczącego przed wyznaczeniem rozprawy stosownego zarządzenia w oparciu o regulację art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c.

Orzekając w sprawie dokona oceny zebranego w sprawie materiału i poczyni ustalenia faktyczne dotyczące tych okoliczności, bądź też jednoznacznie w uzasadnieniu orzeczenia wypowie się, że czy uznała je za nieudowodnione, a jeżeli tak to w jakim zakresie.

SSO Leszek Dąbek